MILTONUS.

CARMEN LATINUM ALCAICUM

PRÆMIO THRUSTONIANO DONATUM

IN D. PAULI SCHOLÂ

COMITIIS HIBERNIS,

MDCCCLVII.

CUM DEDICATIONE PHALÆCÂ.

CURÂ T. FELLOWES.

Nor second he, that rode sublime
  Upon the seraph-wings of Ecstasy,
  The secrets of th' abyss to spy.
He passed the flaming bounds of place and time :
The living throne, the sapphire blaze,
Where angels tremble, while they gaze,
He saw ; but blasted with excess of light,
Closed his eyes in endless night.

GRAY, *The Progress of Poesy.*

Illi nec impar, qui barathrum volans
Immane, et umbras insuperabiles
    Conspexit, ardentesque magnum
      Flexit ovans per inane currus :

Mundi columnas tum procul igneas
Proreptus extra vidit iaspide
    Multâ pavimentum coruscans,
      Et solium Omnipotentis ipsum,

Vultus ministri qua prope lucidi
Pennis inumbrant usque patentibus,
    Visusque fas ultra tuentes
      Nocte polo tegit occupato.

H. K.

MILTONUS.

"Sensere quid mens rite, quid indoles
Nutrita faustis sub penetralibus
Posset."—HORACE, *Ode* IV. 4, v. 25.

QUÆ cura nostræ, quisve labor lyræ
Cantare laudes eximias queat
Miltone, cui detur coronâ
Emeritâ redimire frontem?

O quà remotas ætherium jubar
Illustrat oras, maxime, vocibus
Gentes relucentem canoris
Rursus ament iterare famam!

Quæ terra grandes Pieridum sonos
Nescit tuarum? seu gelidâ nive
Natura torpet, seu refulgent
Lumine fervidiore soles.

Tumultuoso carmine nobilis
At blanda dulcem corripiens lyram
Cantas, et optatis remisces
Fœderibus furiale bellum.

Tu dira cœli prœlia versibus
Narras, catervasque insuperabiles;
Cœtusque devincens rebelles
Impavidum genus angelorum.

Tum vim superbam, et luctificis duces
Mersos ruinis, agminaque hostium
   Dejecta de cœlis, in ævum
      Tartareas subitura sedes.

Quin et scelestos carmine prosequens
Fingis revinctos pondere ferrei
   Vincli, tenebrosas per aulas
      Tristitiâ miseram perenni

Vitam trahentes. Protinus et lyræ
Chordas jocosæ percutiens, leves
   Ludos, triumphalemque cantas
      Lætitiam, choreasque festas.

Majore plectro mox homines nigræ
Mortis profundo carcere liberos
   Ostendis, excelsoque versu
      Sidereum penetrale cœli

Tentas, corusco fulmine clarior;
Visurus ædes lumine vividas;
   Tum nocte mortales opacâ
      Umbra superveniens tegebat.

O si revertens tempora pristina
Cursusque vitæ respicias, puer!
   Jam nunc Coletino videris
      Sub lare discipulus beatam

Vitam Magistri discere consequi;
Jam prima tentas carmina, et ingenî
   Scintilla divini coruscans
      Ætherio micat igne vatis.

Hic mens Poetæ "sub penetralibus
Nutrita faustis," non secus ac fluit
  Jamjam per umbrosos recessus
    Lympha fugax, et amœna prata,

Ducit beatam læta puertiam;
Tunc et nivosis turbidus imbribus
  De monte decurrens arenas
    Oceani ferit æstuosas.

Et nos aventes subsequimur tuos
Gressus, et alti muneris æmuli
  Speramus advenisse sedes
    Cœlicolum tibi destinatas.

WALTER JOHN LAWRANCE.